

det umuligt for den nævnte Vogn, idet den kørte med en saadan Fart, at det ikke lod sig gøre at holde den i højre Side af Vejen eller midt paa Vejen. — I § 19, 2det Stykke, bestemmes det, at de Afgifter, der kommer ind ved Skatten paa Rutebiler, skal tilfalde den eller de Amtsraadskredse, i hvilke Kørselen foregaar. Jeg haaber, det skal forstaas saaledes, at disse Afgifter skal fordeles paa de Kommuner, som har Vedligeholdelsespligten med Hensyn til de Veje, hvor denne Kørsel foregaar, det mener jeg var mest retfærdigt. I det hele taget kunde jeg ønske, at Lovforslaget tenderede mere i Retning af Selvbestemmelsesret for Kommunerne ogsaa paa dette Punkt, saa at de var medbestemmende med Hensyn til, hvor disse Rutebiler skal køre.

Kr. Kristensen: Jeg skal lige saa lidt som de to foregaaende Talere trække Forhandlingerne ud, men jeg kunde dog have Lyst til at gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg skal ikke komme ind paa selve Lovforslagets Enkeltheder, idet jeg gaar ud fra, at de vil faa en alsidig Drøftelse i et Udvalg; men der er talt om det ønskelige i at faa ensartede Regler, og heroverfor stiller jeg mig lidt skeptisk. I det hele taget synes jeg, vi maatte i de senere Aar have lært en hel Del i Retning af, hvorledes det gaar, naar der fra oven af gives visse Regler; saa passer de i eet, men ikke i et andet Tilfælde, og med Hensyn til en Færdselslov vil det samme blive Tilfældet. Det kan være nødvendigt at have ret stränge Bestemmelser i en tæt bebygget eller stærkt befærdet Egn og for Skovstrækninger, men det vil være umuligt at faa Folk til at forstaa, at det er nødvendigt paa de aabne vestjydske Sletter, og at give Lovbestemmelser, som Folk ikke indser Nødvendigheden af, er ikke alene skadeligt, men under den danske Rigsdags Værdighed, forekommer det mig. Jeg er enig med mit Partis ærede Ordfører, Hr. Hedelund, i, at Lovforslaget er et godt Forhandlingsgrundlag, men jeg er nærmest tilbøjelig til at mene, at der skulde trækkes lidt fra paa forskellige Steder, medens den ærede Ordfører, saa vidt jeg forstod ham, kunde tænke sig Lovforslaget skærpet i visse Tilfælde. Hvad angaar Lygtetvangen, vil jeg udtale, at vi faar i en overskuelig Fremtid ikke Folk, i alt Fald ikke Folk paa min Egn, til at forstaa, at det skal være nødvendigt at køre med Lygter, endsig da med to

Lygter, i de lyse Sommernætter. Jeg synes, det skulde være saa lempelige Bestemmelser som muligt, der her blev givet for Landet i dets Hæhded, og at det saa skulde overlades de forskellige Amters Politivedtægter at træffe de Bestemmelser, man paa de paagældende Egne mener er de mest praktiske der. Jeg vil gerne slaa til Lyd for, at det Udvalg, som bliver nedsat, tager denne Tanke under Overvejelse. Selvfølgelig er jeg klar over, at det er nødvendigt at have en Færdselslov, men jeg vil gerne have, at den skulde blive saaledes, at Folk virkelig forstod Betydningen deraf. Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen har Ret i, at det ingenlunde er sikkert, at man ved de Bestemmelser, der gives i en saadan Færdselslov, opnaar, at der sker færre Ulykker, Det er, som det ærede Medlem ogsaa sagde, til syvende og sidst det personlige Ansvar, det kommer an paa, og vi har jo Gang paa Gang, i mange Tilfælde ogsaa ved Færdselslovgivningen, lovgivet saaledes, at jeg kan ikke se, at det har hjulpet i nogen Maade. Jeg tror, at jo flere Bestemmelser vi faar, des mere svækker vi det personlige Ansvar, og jo mere vi svækker det, des daarligere er vi farne i det hele taget.

Jeg har kun villet fremsætte disse Udtalelser, fordi jeg mener, det har Betydning, at vi holder os klart, at det gælder om at indrette Loven saaledes, at Folk ogsaa forstaa Nødvendigheden deraf. Jeg vil derfor gerne henstille til Udvalget at tage den Tanke under Overvejelse, om det ikke var muligt at faa Lovforslaget lempet i visse Retninger, saaledes at det blev overladt de forskellige Politivedtægter at træffe de Bestemmelser, som er passende for de forskellige Egne.

Justitsministeren (Rytter): Jeg er blevet glædelig overrasket ved den Velvillie, hvormed Lovforslaget, hvad dets Principper angaar, er blevet modtaget af de forskellige ærede Ordførere; det lader jo til, at det vil lykkes at faa en Lov ud af det. Jeg skal i denne Forbindelse overfor den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, bemærke, at det, der foreslaas her, er netop kun Minimalbestemmelser, de enkelte Politivedtægter kan skærpe dem hver for sit Omraades Vedkommende.

Jeg skal i øvrigt ikke indlade mig paa de forskellige Ting, som er blevet fremført af de enkelte Talere, de vil jo nu kunne blive overvejet i Udvalget.